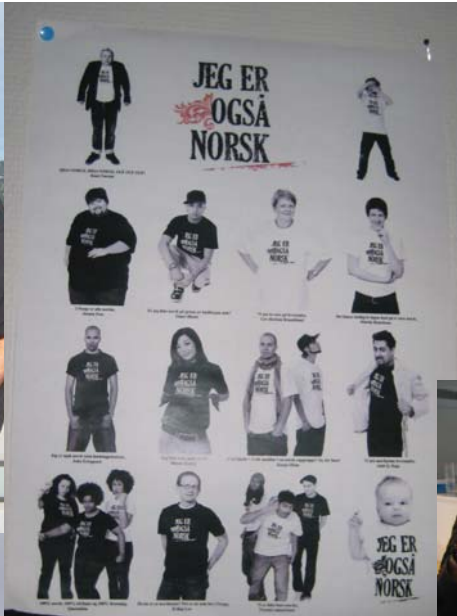
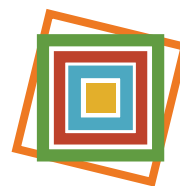

Studietur til Oslo

15.-18. september 2009

Det Boligsociale Fællessekretariat

Tak til Inger Aguilar fra Oslo Kommune, som havde arrangeret vores besøg i Søndre Nordstrand, og som kyndigt viste os rundt og fortalte om bydelen.

Tak til Siri Sandbu fra Husbanken, som havde arrangeret vores besøg med diverse oplægsholdere i Husbanken, og som inviterede på dejlig frokost.

Oktober 2009

Det Boligsociale Fællessekretariat
Saralyst Allé 55
8270 Højbjerg
Tlf. 8734 0002
www.bydele.dk
fs@fs-bydele.dk

Forord

Fra d. 15. - 18. september 2009 tog 26 boligsociale folk fra Århus på studietur til Oslo. Turen var arrangeret af Det Boligsociale Fællessekretariat og styregruppen for *Faglig udvikling* (en gruppe nedsat af Fællessekretariatet, som udover at arrangere en årlig studietur også inviterer til temamøder). Deltagerne i Oslo var boligsociale medarbejdere, projektlederne på de bydækkende projekter samt de ansatte i Fællessekretariatet.

Denne boligsociale floks fælles afsæt er den almene sektor. I Norge er situationen den, at 80 % af befolkningen ejer deres egen bolig, og man kender derfor ikke til boligforeninger og almen sektor. Den boligsociale indsats er med andre ord ikke forankret i boligforeninger, Landsbyggefond og boligsociale medarbejdere, men derimod i kommunale, private og/eller frivillige organisationer. Men selvom fundamentet for boligsocialt arbejde ikke er det samme, ændrer det dog ikke på, at det engagement, drive og mange ildsjæle, som vi synes, der er i Århus, i den grad også er at finde i Oslo.

I denne rapport kan du læse om nogen af de erfaringer, som vi gjorde os på turen.

God læselyst!

Indhold

Norsk botræning for indvandrere kan kopieres til Århus	4
Familiesenteret	5
VIA Kvalificeringssenter	6
Holmlia Sportsklubb	7
Ungdomsfabrikken	8
Sisterhood – et tilbud til ensomme piger	9
Den norske model	10
Tørklæder og skydevåben	11
MIRA-Senteret i Oslo	12
Opsummering af evaluering af studietur	13

Norsk botræning for indvandrere kan kopieres til Århus

Centralt i Oslo ligger et lejlighedskompleks med 42 lejligheder og en børnehave. Alle beboere er flygtninge og indvandrere, som bor seks måneder ad gangen – og så er de oftest klar til at blive integreret i det norske samfund, fordi de får effektiv botræning af ansatte medarbejdere.

Trappevask og lektiehjælp

Beboerne i centret lærer helt praktiske forholdsregler ved at bo i det norske samfund: hvordan fungerer man sammen med naboer i en opgang? Regler for vaskekælder og for trappevask. Normer om adfærd. Norske omgangsformer er blot nogle af de regler og normer, de lærer om. Desuden lærer de om socialvæsen, politi, børneomsorg, og de kan få lektiehjælp eller blive kvalificeret til arbejdsmarkedet.

Når de flytter ud i bydelene efter det halve år, får familierne opfølgning fra medarbejderne i botræningscentret.

"Konceptet er let at kopiere, men jeg har ikke set det i andre lande end Norge," siger lederen af Schwensensgate Bosenter, Sven Persson.

Oslo Kommunes udgifter er ca. 10 mio. kroner om året, men Sven Persson er helt klar i mælet, når vi spørger, om "det kan betale sig":

"Ja, vores center sparer Oslo Kommune for rigtig mange penge, fordi botræningen har en positiv effekt på integrationen."

Bør laves i Århus

Mange af deltagerne på studieturen var enige om, at centret var noget af det mest spændende på den tre dage lange tur. Begeistret var også Jens Møller, som efterfølgende sagde:

"Det er noget, som vi godt kunne overveje her i Århus, og det kunne være spændende at tage en drøftelse om det boligforeningerne imellem. Hvordan sikrer vi, at alle beboere har forudsætningerne for at indgå i det fællesskab, som er en helt naturlig del af et alment boligområde?"

Læs mere om bocentret http://www.storby.oslo.kommune.no/schwensensgate_bosenter

Jeg har ikke set det i andre lande end Norge, siger centerleder Sven Persson - her Ann Katrin Dybdal, som er leder af Kvindehuset i Århus.

42 mindre, men moderne lejligheder stilles til rådighed for flygtninge og indvandrere, der har behov for hjælp til at lære om det norske samfund.

Familiesenteret

Søndre Nordstrand

Oslo er administrativt og lokalpolitisk opdelt i bydele. Den nyeste af disse bydele hedder Søndre Nordstrand. Der er 8-10 kilometer fra Oslo centrum til Søndre Nordstrand, men vores chauffør Øyvind - der i hvert fald at bedømme på hans hår lige havde fået en lur, da han kom og hentede os - mente vist, at vi skulle have noget mere for pengene. Denne dag midt i september tog turen os i hvert fald en lille times tid.

Søndre Nordstrand voksede sig fra 1980 og frem hurtigt stor. Det var relativt billigt at bygge i dette område, og i dag bor der således 35.000 borgere i bydelen. Søndre Nordstrand har tre mindre bycentre - Holmlia, Bjørndal og Mortenslund - men er i øvrigt karakteriseret ved, at boligerne er spredt ud over et større, naturskønt område. Det kan således være svært at få øje på et udsat boligområde i dansk for-

stand, når man kører rundt i Søndre Nordstrand.

Til gengæld er beboersammensætningen meget lig den, vi kender fra de problem-ramte dele af Århus: 1) 41 % af beboerne er af ikke-vestlig baggrund. 2) Bydelen har skoler med 90 % elever af anden etnisk oprindelse end norsk. 3) Søndre Nordstrand er den bydel i Oslo, hvor der er flest børn og unge: 34 % er under 20 år. Kun 1,5 % er over 80 år. 4) 19-20 % af børnene lever under fattigdomsgrænsen.

I Familiesenteret er der fokus på den synergi og positive effekt, som et tværfagligt team kan give til såvel de ansatte som til beboerne.

tilbud til børn/unge var eksploderet i området. Og det var således tanken, at man med Familiesenteret skulle sætte tidligt og forebyggende ind over for nogle af de børn, unge og familier, der krævede en særlig indsats. Familiesenteret skal med andre ord tage sig af nogle af de problemer, der ikke nødvendigvis krævede en børneværnsindsats, men som til gengæld heller ikke umiddelbart vil kunne løses i de almindelige tilbud.

Tidlig indsats, styrkede kompetencer hos de professionelle, sundhedsplejerske-tilbud og familierådgivning i bred forstand er hovedindsatsområderne. Et pædagogisk fagcenter har også til huse i centeret. Metoden er et let tilgængeligt tilbud med så lidt dokumentation som muligt.

Hvad kan vi så lære af det?

- Det er effektivt at nedbryde faglige skel og strenge dokumentationskrav i forhold til dem, der har brugerkontakten til socialt udsatte familier. Her er fleksibilitet vigtigere.
- Et boligområde kan godt have vidtrækkende sociale problemer, selv om det er beliggende natursmukt, og selv om byggeriet fremtræder positivt. Eksemplet Søndre Nordstrand viser, at man ikke løser alle sociale problemer blot ved at satse på at forbedre de fysiske rammer.

Forebyggelse og nye metoder

Som en del af løsningen på bydelens børne-, unge- og familieproblemer oprettede det lokale bydelsråd - med den væsentligste finansiering kommende fra staten - pr. 1. januar 2009 Familiesenteret. Baggrunden for oprettelsen var blandt andet, at udgifterne til børneværn og special-

Af Alex Vejby Nielsen, Det Boligsociale Fællessekretariat

VIA Kvalifiseringssenter

"Socialhjælp er noget af det mest undertryggende, man kan forestille sig."

Kommentaren stammer fra Monica Lagerborg, lederen af VIA Kvalifiseringssenter. Pointen er klar: Modtager man socialhjælp, uden at der bliver stillet krav til den, der modtager pengene, virker det fordemmende og deaktiverende og gør i virkeligheden folk langt svagere, end de er som udgangspunkt ...

Monica Lagerborg (tv.) fortæller, at jobtræning og norsk-undervisning er bare nogle af de ting, som VIA Kvalificerings-senter tilbyder sine brugere.

VIA Kvalifiseringssenter har til opgave at få de borgere fra Holmlia-området, der er længst fra arbejdsmarkedet, i arbejde eller videre i et uddannelsesforløb. Centeret er tredje bedst i Oslo til at løse denne type opgave. Og metoden er netop, at man skal gøre borgerne aktive og indgyde dem energien og troen på, at de kan tage hånd om deres eget liv. At blive aktiv er første skridt mod at komme i arbejde. Den meget energiske centerleder fremstår her selv som det gode eksempel.

Aktiviteterne og projekterne i VIA Kvalifiseringssenter peger i mange retninger. Kantine-jobtræningen, hvor brugerne blandt andet kan få de kurser og kompetencer, der er nødvendige for på normale vilkår at få arbejde i en kantine, er imidlertid central. Blandt andet fordi der i denne sektor rent faktisk er lys for enden

af tunnelen og arbejde at få ... Den mad, der laves i kantineuddannelsen, sælges til beboere omkring VIA Kvalifiseringssenter, og centeret løfter på den måde også en social opgave i området.

Ny sjanse 2

Ny sjanse 2 er et andet af projekterne i VIA Kvalifiseringssenter. Det er målrettet kvinder med ringe norsk-kundskaber, kvinder, der har været på socialhjælp i længere tid, og som ikke har nogen erfaring fra arbejdsmarkedet. "Kvinder, som ikke aner, hvor pengene kommer fra," som Monica Lagerborg fortæller. Projektet knytter jobtræning og skoleophold sammen, så kvinderne både kan få en første tilknytning til arbejdsmarkedet og sideløbende blive bedre til at tale norsk.

Og hvad kan vi så lære af det?

- I VIA Kvalifiseringssenter er de gode til at lave job-træningstilbud, der ikke kun kommer den enkelte, men også det omkringliggende boligområde til gode.
- Man kommer langt med en engageret og energisk projektleder.
- Det er væsentligt at have de brancher, hvor der rent faktisk er ledige jobs at få, for øje, når man planlægger et beskæftigelsesprojekt.

Af Alex Vejby Nielsen, Det Boligsociale Fællessekretariat

Holmlia Sportsklubb

Holmlia Sportsklubb er en klub med en daglig leder, som arbejder hver dag fra kl. 09.00-15.00. Dette er muligt ved hjælp af støtte fra Oslo Kommune. Klubhuset tilhører ligeledes kommunen.

"Vi gør meget ud af samarbejdet med den lokale skole," sagde Ove Bevolden, som er leder af Holmlia Sportsklubb.

For at få penge til driften udlejer man Klubhuset til store fester. Derudover udlejer man også vinterudstyr til de unge. Det betyder, at alle unge har de samme muligheder for at være aktive om vinteren, også selvom mor og far ikke har råd til at købe udstyret – det er nemlig gratis at leje.

Dermed er klubben meget mere end en sportsklub. De arbejder meget på at få positiv omtale i medierne og har endda lavet en forældre- og ungegruppe, som løbende arbejder med netop dette. Det er meget vigtigt for dem, at de unge bliver rollemodeller sammen med deres forældre og andre voksne.

Klubben samarbejder i øvrigt også meget med den lokale skole for at få de unge ind i folden. Kun 25% af de unge i området er i dag involveret eller medlem af klubben, så der er også plads til forbedringer.

Deres flotte klubhus har en perfekt placering med store vinduer ud til fodboldanlægget, så de unge mennesker hele tiden kan ses. De unge betaler 200 kr. for at være medlem, hvilket ikke er meget i forhold til en dansk fodboldklub, hvor man ofte betaler 600 kr. eller mere pr. halve år.

Hvad kan vi lære?

1. At foreninger i de udsatte område skal have hjælp til at køre deres forening – en ansat (måske)
2. Kommunen skal hjælpe med lokaler, klubhuse osv.
3. Vi skal nytænke, hvordan kan de små danske foreninger og klubber finde en alternativ måde at tjene penge på, fx udlejning af lokaler, udstyr og alternative aktiviteter
4. At placere en forening lige midt i hjertet af område, hvor man har et problem.

Af Birna Ballisager, projektleder på Sporttrack

Holmlia Sportsklubb ligger i Søndre Nordstrand, som er et af Oslo's udsatte områder. Klubben opererer med rollemodeller og er også meget opmærksom på at vende områdets image i en positiv retning.

Khan fortæller om vigtigheden af, at nye få tilknyttet nye rollemodeller til Ungdomsfabrikken.

Ungdomsfabrikken har sit udspring i Søndre Nordstrand, i relation til Holmlia Sportsklubb. (se side 7) Ungdomsfabrikken er et initiativ, der anvender "ung til ung" metoden eller rollemodeller. Khan, som fortalte os om Ungdomsfabrikken, leder projektet, og han er selv rollemodel.

Formålet med projektet, der i vid udstrækning er initieret af de unge rollemodeller selv, er at vise børn og unge fra de udsatte boligområder, at man kan vælge en anden vej og nogle andre aktiviteter end dem, der fører til en mere eller mindre kriminell løbebane.

Rollemodellerne har været på længerevarende besøg på skoler, hvor de i en eller anden form indgik i dagligdagen, og på den måde vandt elevernes tillid. En tillid der ideelt set også indebærer, at rollemodellen ved eget eksempel viser positive måder at løse konflikter på og viser positive måder at være sej på.

Også muligt at mødes i Oslo C

Ungdomsfabrikken har også et aktivitetshus i Oslo midtby. Brugere af huset er fra de udsatte boligområder i de østlige dele af byen, men ræsonnementet er bl.a., at de unge under alle omstændigheder tager ind til centrum for at more sig, og at denne morskab har brug for en fysisk lokalitet, hvor den kan udmønte sig i noget konstruktivt og befordrende.

Det er vigtigt for rollemodellerne, at den inddragelse af de unge der sker i aktivitetshuset dels giver brugerne et ansvar, men også sigter mod at sikre, at det de gør opleves som relevant og spændende. Det betyder, at de ikke blot sættes til at dække bord, men at de også selv sørger for, at rammerne i øvrigt er på deres præmisser. Eksemplet var, at de selv vælger musik, da rollemodellerne, der jo altså er unge, er alt for gamle til at vide, hvad der gangbart.

Stabilitet og forandring efterspørges

Khan fortalte, at en svaghed ved projektet er, at det er afhængigt af frivillige, og at der fordres på én gang stabilitet (der skal være nogen, der ved hvad det handler om) og forandring (nye rollemodeller, der kan tage over fra de nedslidte og være mere oppe på beatet, hvad angår målgruppens præferencer).

En af projektets mange styrker er at lade det være brugernes behov og meninger, der styrer indsatsen, men at gøre det ved samtidig på underbyggende vis at tilbyde rollemodeller og aktiviteter, der lader brugerne indgå i konstruktive samarbejder om at gøre noget andet end at hænge på gadehjørnerne. Selvom projektet er underlagt det offentlige og projektkulturens ofte hæmmende rammer, formår det dermed at lade det personlige ansvar og initiativ fungere og styre.

Af Kasper Graarup, projektleder på Gellerup Højskole

Sisterhood - et tilbud til ensomme piger

Sisterhood er som overskriften indikerer et tilbud til piger, der mangler sociale netværk eksempelvis fra skole, venner og familie. Sisterhood henvender sig til piger mellem 13 - 21 år, og der er flere sisterhoodgrupper rundt om i Oslo - bl.a. den i Søndre Nordstrand, som vi besøgte. Projektet ledes af frivillige "jentecoacher", der fungerer som mentorer i forhold til pigerne. De frivillige arrangerer forskellige aktiviteter som biografture, skønhedsaftner eller klatring, men det er relationen mellem de frivillige piger og pigerne, som deltager i projektet, der er i centrum. I Sisterhood arbejder man med temaer som venskab, fordomme, kærlighed og sex - alt sammen noget, som skal medvirke til, at pigerne bliver bedre til at fungere i en verden, hvor presset på det at være pige vokser på grund af f.eks. strenge skønhedsidealiser.

'Jentecoaching på skolen'

I Søndre Nordstrand fungerer projektet ved, at man på den lokale skole udpeger piger, som man mener, vil kunne drage fordel af projektet. Herefter mødes pigerne en gang om ugen med deres "jentecoacher" i et lokale på skolen, hvis de ellers ikke er "ude af huset" i forbindelse med aktiviteter rundt i byen.

Sisterhood minder på mange måder om lignende mentorprojekter herhjemme. Jeg er selv frivillig i Ungdommens Røde Kors og kan her se lighedstræk til pigeklub for stille piger og mentorprojektet Solskins-unge, hvor fokuset dog er uddannelse. Det er altid interessant at kunne sammenligne med andre mentorprojekter, og jeg synes, at man med fordel kan drage nytte af den måde, Sisterhood tager den moderne pigerolle op til diskussion.

Se mere om projektet på www.sisterhood.no

Af Dorte Høgh, Det Boligsociale Fællessekretariat

Den norske model

Vores besøg hos Husbanken i Oslo bliver vores eneste møde med noget, der lugter af boligforening og landsbyggefond. Husbanken er en statslig organisation, der minder om en blanding af vores Landsbyggefond, realkreditinstitut og et statslig udviklingsselskab. Således har banken siden oprettelsen i 1946 støttet opførelsen af mere end 1 mio. norske boliger – og det gælder både private boliger og 'andelsboliger', som er det nærmeste, man kommer en dansk boligforening. Det norske boligmarked er kendetegnet ved en meget høj andel af ejerboliger – hele 80% af boligmassen. De resterende 20% er andels-lignende foreninger samt kommunale boliger, der huser beboere med særlige behov.

Siri Sandbu fortæller om Husbanken, som siden efterkrigsårene har haft en væsentlig rolle i opførelsen af mere end én million ejerboliger.

Oslo Bolig- og Sparelag

I Husbanken møder vi blandt andre en bomiljøkonsulent, der er det tætteste, vi kommer på en dansk boligsocial medarbejder. Hun er ansat i OBOS (Oslo Bolig- og Sparelag), Norges største 'boligbyggelag' med 220.000 medlemmer og 130.000 lejligheder, hvoraf den største del ligger i Oslo. En bomiljøkonsulents opgave er bl.a. at vejlede og rådgive det lokale 'styre', om helhedsplaner, attraktive udemiljøer og ansøgninger. Et 'Styre' kan nok bedst sammenlignes med en andelsboligforenings bestyrelse eller en boligforenings afdelingsbestyrelse.

Bomiljøkonsulenten er af og til også involveret i udvikling af det sociale miljø i boligområderne – herunder konfliktmægling – men hendes funktion er noget mere ovre i 'byudviklingsgenren' end i en egentlig boligsocial funktion, som vi kender den i Danmark. Alt i alt efterlader besøget hos Husbanken et indtryk af et land, der (endnu) ikke har boligsociale udfordringer i samme målestok, som vi kender det.

Og hvorfor så det? Heldigvis har vi en ekspert på det område til at besvare spørgsmålet, nemlig Hans Skifter Andersen fra Statens Byggeforskningsinstitut.

Der er en bagside af medaljen

Skifter Andersens forklaring på den norske udvikling er, at der politisk og kulturelt igennem mange år har været enighed om, at alle skal have mulighed for at eje egen bolig. Blandt andet derfor har staten gennem Husbanken foretaget en markant styring af boligmarkedet – ved at yde lån til alle grupper i samfundet uanset indkomst – og deraf den høje ejerboligandel. Derudover har Norge også en stærk landlig/lokal kultur, hvor man har måttet klare sig selv ude i bygden – og derfor havde egen bolig. Argumentet må i den forbindelse være, at ejerboliger skaber færre sociale problemer, og at der sker en større spredning af de sociale problemer. Bagsiden af medaljen er – ikke uvæsentligt – at man har haft meget svært ved at finde boliger til boligløse/svage familier i de større byer. En sidste forklaring er Norges størrelse – man har tradition for at bygge spredt og i mindre klumper – og dermed har man kun få af de store byggerier fra 60'erne og 70'erne, som vi kender i Danmark.

De mange ejerboliger har altså haft deres pris i forhold til at sikre en god bolig til de svageste grupper, men til gengæld har man undgået ghettoproblemer i samme skala, som dem vi kender her i Danmark.

Af Jens Møller, Det Boligsociale Fællessekretariat

Tørklæder og skydevåben

På væggen hænger et billede af en mørkhudet pige med tørklæde om hovedet, der koncentreret sigter på noget uden for billedet med et jagtgevær.

Når man kommer ind i Antirasistisk Center i Oslo ligner det så mange andre projektorganisationer. Der er små spartansk indrettede kontorer, lokaler til fællesaktiviteter og mødelokaler. Overalt hænger der plakater, presseklip og andre ting, der vidner om de aktiviteter, Antirasistisk Center deltager i. Og så er der lige billedet af pigen med geværet. Det vender vi tilbage til.

Vi bliver modtaget af centrets leder, den 38-årige Kari Helene Partapuoli, som trods sin norske baggrund taler perfekt dansk, da hun har studeret i Danmark. Hun

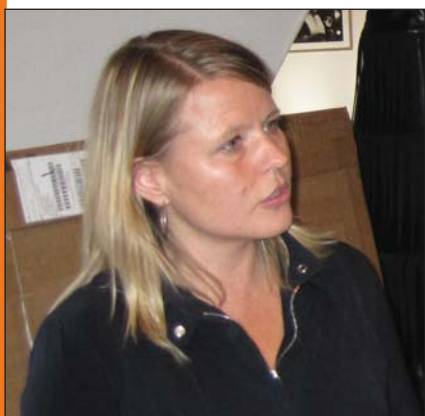
forklarer: - til forskel fra Danmark stammer hoveddelen af indvandrerne i Norge fra Pakistan. Desuden har man som i Danmark en stor gruppe somaliere samt en mere spredt gruppe blandede nationaliteter fra ikke-vestlige lande. I Oslo er 26 % af befolkningen af anden etnisk oprindelse end norsk, mens snittet på landsplan er 10,6 %.

Hun fortsætter: - problematikken er den samme som i Danmark. Indvandrerne og deres børn oplever tydelig forskelsbehandling både i form af racistiske ytringer, men også med hensyn til boligmarkedet, arbejdsmarkedet og uddannelser.

Udendørsaktiviteter ikke kun for nordmænd

Antiracistisk Center fokuserer primært på ungdomsarbejde. Dels hjælp til jobsøgning, uddannelsesvejledning og meget andet, men også konkrete aktiviteter som musikskole, sportshold og jagtshold - og her kommer vi til pigen med geværet. Jagt er nemlig en af de væsentligste udendørsaktiviteter for "indfødte" nordmænd, men det er stort set umuligt for unge med indvandrerbaggrund at komme ind i de netværk, der er omkring jagtklubberne. Derfor gør Antiracistisk Center meget ud af at lave jagtkurser og jagtture med de unge, så de kan deltage i normale norske fritidsaktiviteter. Og den unge pige med geværet? Såmænd bare på skydeøvelse i forbindelse med at tage jagttegn.

Antirasistisk Center i Oslo er en blanding af en projektorganisation, der sætter forskellige initiativer for unge med indvandrerbaggrund, og en politisk rådgivningsorganisation, der deltager i den offentlige debat på integrationsområdet og har høringsret til lovforslag i Stortinget. Centret er på finansloven og har pt. 18 fuldtidsmedarbejdere. Centret har ikke et politisk tilhørsforhold og deltager kun i debatten som videnskilde på integrationsområdet.

Kari Helene Partapuoli fortæller engageret om centrets mange politiske aktiviteter.

Centret har gode erfaringer med mentorordninger, hvor de unge får en "storebror" i form af en lidt ældre person, der kan være kontaktperson og hjælpe dem med dagligdags problemer. De unge sætter i vid udstrækning selv dagsordenen og søger selv penge til deres projekter. De lidt ældre unge vokser med opgaverne, og flere af dem er avanceret fra at være deltager i et projekt til i dag selv at være projektledere i centret.

"Det er ikke meningen, at Antirasistisk Center skal sætte dagsordenen for integrationsdebatten. Men hvis et emne blusser op, kan Antirasistisk Center sikre, at alle relevante fakta kommer på bordet, så debatten bliver nuanceret og saglig", afslutter Kari, mens vi kigger rundt i centret på de mange vidnesbyrd på en aktiv integrationsindsats.

Af Henning Winther, projektleder på Rap & Dance

MiRA-Senteret i Oslo

MiRA-Senteret i Oslo var turens sidste stoppested. Vi blev taget imod af tre af centerets medarbejdere; Ida Berg Slang, Khansa Asghar Ali og Roxana Camilla Nymoen. Ida, der står for administration og koordinering, fortalte om husets historie, generelt om deres organisation og deres fokusområder. Bagefter orienterede Khansa, der er ansvarlig for centerets rådgivningstilbud om dette, og om det holdningsarbejde de ellers står for.

Arbejder for kvinder med minoritetsbaggrund

Kvindecentret MiRA har som organisation eksisteret i 30 år - de sidste 20 år i den form det har nu. Centret ligger i Oslo, men er en landsdækkende græsrodsorganisation, som arbejder for ligestilling og juridiske rettigheder for kvinder og piger med minoritetsbaggrund.

Kvindecentret står for større holdningskampagner og samarbejder tit med skolerne for at nå ud til de unge piger. De nævnte, at brobygning og forståelse mellem generationer var vigtigt for dem, og at de lagde en del kræfter her. Centret har herudover en rådgivningsdel, tilbyder gratis advokathjælp, har et aktivitetstilbud for piger og kvinder og er aktiv på den politiske arena i forhold til høringsvar. Centret drives af fire fastansatte i fuldtidsstillinger, samt to der er ansat på deltid. Centret får grundstøtte fra Oslo Kommune og søger derud-over midler fra fonde til deres arbejde.

Mødested for kvinder

MiRA kvindecentret holder 'åbent hus' med forskellige aktiviteter hver onsdag og bruges dermed som mødested for kvinder og piger. Centret arrangerer derudover workshops, temaaftener, kreative kurser, mavedans m.m. De erfaringer, de får herfra og fra deres kvinderådgivning, ligger til grund for det 'politiske' arbejde centret driver. På den måde får de formidlet viden og holdninger inden for vigtige områder som tvangsægteskab, omskæring, seksualitet m.m.

Perspektivering

Miracenteret er en organisation, som arbejder meget generelt og alligevel målrettet for at synliggøre og oplyse om minoritetskvinders rettigheder og problematikker. Det gør dem synlige på en anden måde end f.eks Kvindehuset i Århus - de bliver inddraget i høringer og har direkte indflydelse på integrationspolitikken.

Kvindehuset har et mere nært forhold til husets og byens kvinder - og er derfor i højere grad kvindernes hus og deres daglige holdepunkt. Her sørger vi for, at kvinderne vokser og styrkes - og den viden, vi opbygger, skal videre, både til andre initiativer og til dem der udformer integrationspolitikken. Det optimale for kvindehuset er derfor at have flere ressourcer, så vi aktivt kan formidle de resultater og erfaringer, vi gør os.

Khansa Asghar Ali fortæller om, hvordan MiRA-Senteret tilbyder såvel krisehjælp som vejledning til minoritetskvinder.

- Et af våre viktigste arbeidsområder
- Har bred kontakt med det offentlige hjelpeapparatet; helsesektoren, politiet, skoler, barnevern, familierådgivningskontor, advokater og krisesentre
- Målgruppen er minoritetskvinner og -jenter
- Rådgiver tar imot brukere til individuelle samtaler ved personlig oppmøte, telefon eller pr. e-post

Af Ann Katrin Dybdahl, Projektleder i Kvindehuset i Århus

Opsummering af evaluering af studietur

Vi har modtaget besvarelse af evalueringsskemaet fra 20 ud af de 23 som blev delt ud.

Sådan forstås tallene

Tallene som står i parentes er et gennemsnit udregnet ved at alle besvarelserne (1 til 5 på skalaen i evalueringsskemaet) er blevet lagt sammen og derefter divideret med antallet af besvarelser. Tallet (3) er således middeltallet og 5 er den højeste mulige "score". Alt over 3 er således over middel og jo tættere på 5, des bedre er det.

Evalueringen

Generelt har tilfredsheden med studieturen været stor. Fx hvad angår information om turen inden afrejse (4,8), og om turen vil fremme samarbejde med de øvrige deltagere (4,5). Det er da også alle, der ønsker at komme med på en tur næste år (4,95).

Det faglige udbytte og fremtidigt samarbejde

'Topscorerne' i fagligt udbytte, fra de besøg vi var på, er Anti-Rasistisk Senter (4,5) og Botræningstilbudet (4,4). Besøget med den laveste score er VIA Kvalificeringssenter (3,25). Grunden til det er formentligt, at oplægsholderen her var svensk, men hun talte norsk, hvilket gjorde, at hun var svær at forstå. Derudover fik vi serveret frokost, mens vi hørte oplægget, og det har måske også medvirket til at fjerne fokus fra oplægget. De øvrige besøg placerer sig pænt mellem ovennævnte.

Det samlede faglige udbytte af turen får en score på 4,25. Her kan det være interessant at sammenligne med studieturen til Utrecht 2008, hvor scoren var på 3,63. I Utrecht så vi mange renoveringer og nedrivninger, men ikke deciderede projekter. Det blev der efterfølgende ydret ønske om. I år har turguiderne bestræbt sig på at lave et mere 'socialt-projekt' indhold, og det har altså vist sig at give et større fagligt udbytte. En del synes da også, at de har fået idéer i forhold til eget arbejde (3,95).

Transport

Der er meget stor tilfredshed med flytransporten til Oslo (4,8), transporten hjem med færge og tog opstår ikke helt den samme score (4,15). Mange tilkendegiver, at de helst flyver, men er også klar over, at det er et spørgsmål om økonomi, når der den ene vej vælges transport med tog/færge.

I Oslo havde vi den ene dag en bus til at køre os rundt i Søndre Nordstrand, og ellers gik vi fra det ene besøg til det andet. Det har givet en god fornemmelse af byens størrelse, og man ser jo meget mere, når man går. Ovenikøbet havde vi fint vejr, og det har altså medvirket til en score på 4,55 til transporten rundt i Oslo.

De skriftlige kommentarer...

... til studieturen

- Overordnet set savnede jeg flere eksempler på KOKNRET boligsocialt arbejde – på metoder til inddragelse, motivation af frivillige. Metoder til arbejde med børn og unge fra udsatte områder etc. Og ligeledes teori og tilgange til arbejde med udsatte.
- Optimalt hvis hjemtransporten er fly=hurtig.
- Jeg holder af, at der er styr på tingene og nyder den afslappede tone, vi alle har til hinanden.
- Positivt ved Botræning: 'mingle' med de ansatte. Face-to-face svar på spørgsmål + god faglig snak. Mere af det, tak!
- Mere snak om konkrete metoder. Overordnet set var værdier og tilgange meget lig, hvad vi også gør i DK.
- Dejlig stemning deltagerne imellem og nogle spændende besøg.
- Mulighed for at komme en dag før eller blive efter programmet – til egne kulturelle udfordringer.
- Fællesspisning den første aften – der gik for lang tid, inden vi var en 'gruppe'.
- Lidt 'luftpauser' mellem hvert programpunkt. Det kneb med koncentrationen indimellem.
- Hårdt at lytte til norsk i så lang tid.
- Afveksling i formen undervejs. Det er vanskeligt at lytte lytte lytte. Gerne små gruppearbejder undervejs (fx 15 min.), hvor ideer og inspiration omsættes til hverdag eller der genereres nye spørgsmål.

... til udvikling af fremtidigt samarbejde

- Sådan en tur som den her var fantastisk til at lære hinanden at kende og udveksle ideer. Man kunne i fremtiden lave et socialt arrangement en gang imellem, hvor der også var tid til at 'sludre'. Man kunne evt. lave tema-dage, fx om en metode eller om rekruttering af frivillige, og hvor der så også kunne være gruppearbejde efterfølgende.
- Korte, éndags ture ud i landet.
- Når en boligsocial medarbejder afholder åbne arrangementer, kan hun invitere os andre med. For at se hinanden i faglig 'action' og måske blive inspireret.
- Mulighed for at mødes efterfølgende i interessegrupper, med fokus på emner/besøg i Oslo. På den måde kan der udveksles erfaringer og ideer i forhold til emner, der er aktuelle for ens arbejde relateret til Oslo-turen.
- Kriminalpræventivt arbejde i boligområder. Pædagogisk rådgivning til familier med anden etnisk baggrund end dansk. Fx London.

Det Boligsociale Fællessekretariat | Saralyst Allé 55 | 8270 Højbjerg | tlf. 8734 0002

fs@fs-bydele.dk | www.bydele.dk